

بحران دولت سودان و مخالفان

■ دولت سودان و نیروهای اپوزیسیون این کشور، گویی دوران آشتی با هم را کنار گذاشته و به سمت نبردی جدید پیش می‌روند؛ نبردی که بسیاری از ناظران انتظار می‌کشند به دلیل اختلافات و تناقض‌های موجود در آینده بیشتر تشدید شود.

به نظر می‌رسد این بار نزاع طرفین، دیگر بر سر اختلاف‌نظر‌ها درباره نحوه حکومت – چنان‌که تا به حال مرسوم بوده – باقی نمانده بلکه از آن فراتر رفته و به مرز متهم کردن همدیگر به خیانت یا مزدوری کشیده شده است.

درعین حال اوضاع کلی کشور به گونه‌ای است که گویی طرفین همه ابزارهای خود را برای حمله و دفاع آماده کرده و می‌کشوند هر طور شده مردم را هم نسبت به درستی مواضع خود قانع کنند بدون اینکه توجه داشته باشند، آیا به کلی مردم قدرت درک واقعیت امر را دارند یا خیر؟

در زمانی که دولت، برخی از گروه‌های مخالف از جمله کنگره خلق و کمونیست‌های سودان را به مزدوری خارج متهم می‌کند و اینکه هدف‌شان سرنگونی دولت از طریق یک کودتای نظامی است، نیروهای مخالف نیز دست به ضد حمله زده‌اند.

دولت می‌گوید: ما اسنادی داریم که اثبات می‌کند حرف‌هایی را که می‌زنیم، درست است و بین نیروهای مخالف با طرف‌های خارجی هماهنگی و همکاری وجود دارد. دولت در ادامه می‌گوید: آماده است تا به هر قیمتی شده این خیانت ملی را در هر سطحی و به هر گونه‌ای که باشد، از بین ببرد.

یعنی این‌طور وانمود می‌کند که مرحله آینده «مرحله تسویه‌حساب با کسانی خواهد بود که میهن‌پرست نیستند و یزودی مرز بین وطن‌پرستی و غیر وطن‌پرستی روشن خواهد شد.» در این رابطه محمد عطا المولی، مدیرکل سازمان اطلاعات و امنیت ملی سودان، حزب کنگره خلق (به رهبری حسین الترابی) و حزب کمونیست سودان (به رهبری ابراهیم السنوسی) را به طرح‌ریزی برای انجام یک کودتای نظامی متهم می‌کند و می‌گوید اسنادش به‌خصوص در رابطه با ابراهیم السنوسی موجود است.

وی در اظهاراتی به روزنامه‌نگاران گفت: حسن الترابی رهبر حزب کنگره به دلیل نگرانی از وقوع یک انقلاب مردمی طولانی مدت درصدد انجام یک کودتای نظامی برآمده است. او برای پیچودن یک راه کوتاهمدت با کسانی دیگر در خارج هماهنگی کرده است تا علیه دولت کودتای نظامی کند.

به گفته او این دو حزب، ائتلاف پیچیده‌ای را در درون نیروهای اپوزیسیون هدایت می‌کنند و دور از بقیه احزاب و به طوری دسیسه‌آلود دست به چنین کاری زده‌اند. وی در عین حال یادآور می‌شود: چالش آینده کشور این است که احزاب و گروه‌های مخالف می‌خواهند از هر طریقی شده حکومت را سرنگون کنند.

به گفته او حزب کنگره، اخیرا تلاش کرده است بین احزاب اپوزیسیون شکاف ایجاد کند و این کار را با حمایت از مواضع حزب ملی‌گرای امت (یکی از احزاب مخالف) نشان داده است. زیرا این حزب موافق اقدام مسلحانه برای سرنگونی دولت خارطوم نیست، زیرا حزب کنگره گفته است حزب مذکور (که تحت رهبری صادق المهدی نخست‌وزیر اسبق سودان است) به دنبال یک حرکت سیاسی رشد یافته بوده و طرحی واقعی دارد، حال می‌خواهد در بین مخالفان باشد در دولت حضور داشته باشد.

قطبی المهدی، رئیس بخش سیاسی حزب کنگره به روزنامه‌نگاران گفته است این حزب سعی می‌کند موضعی واقعی را اتخاذ کند به نحوی که در درجه اول به نفع کشور باشد «به اینکه در جهت تسویه‌حساب‌های سیاسی بوده یا اینکه حداقل به گونه‌ای باشد که در برابر طرح‌های بیگانه، علیه سودان تلقی شود.»

پاسخ مخالفان
از سوی دیگر فاروق ابوعیسی رئیس کمیته اجرایی ائتلاف نیروهای مخالف با د اتهامات دولت علیه نیروهای اپوزیسیون می‌گوید:ابزارهای مسالمت‌آمیز همان «استراتژی اپوزیسیون برای سرنگون کردن رژیم است.» و این استراتژی مخالف خشونت و اقدام مسلحانه «به هر بهانه‌ای» خواهد بود.

وی می‌گوید این ائتلاف می‌کوشد حتی با جنبش‌های مسلحانه سودان بر مبنای برنامه سیاسی‌شان مذاکره کند و خواستار آزادی و دموکراسی و حل بحران دارفور و تمام مناطق آسوبزده کشور است وی در عین حال می‌گوید: «ما در استفاده از راهکار‌های موجود با هم اختلاف داریم.» در این میان دولت هم سعی می‌کند این‌طور وانمود کند که اپوزیسیون طرفدار عمل سیاسی، با مخالفان مسلح یکی هستند.

عبدالله آدم‌خاطر، تحلیلگر سیاسی امور سودان می‌گوید: هر گروه (مسلح و غیرمسلح) برسر آینده دولت سودان در هر قایت دارد و در این میان دولت خارطوم نیز سعی می‌کند از اختلافات و ضعف‌های آنها به نفع خود استفاده کند

منبع:الجزیره

منوچهر دین‌پرست:کمیته بین‌المللی صلیب‌سرخ در افغانستان ۲۰سال است که حضور جدی دارد. آنها از دوران جنگ‌های داخلی و القاعده حضور پررنگ‌تری داشتند و امروز با تجربه‌ای بن وضعیت این کشور، که در کمتر جایی از دنیا شبیه دارد، نگاه می‌کنند. به اتفاق راهنمایم که افغانی بود به کمیته بین‌المللی صلیب‌سرخ در چهارراه حاجی یعقوب شهر کابل رفتم؛ م‌رکزی نه چندان کابل از من پذیرایی کرد. او از اینکه نشریات داخلی یک کشور به فعالیت‌های انسان‌دوستانه در کشور دیگری توجه می‌کنند ابراز خوشحالی کرد و معتقد بود رسانه‌های بزرگ اخباری را انعکاس می‌دهند که خبرهای همیشگی است اما رسانه‌های محلی و داخلی سعی می‌کنند فعالیت‌ها را به گونه‌ای دیگر تشریح کنند. نوع نگاه‌اش را پسندیدم. قدری در مورد سابقه فعالیتیم در روزنامه‌نگاری پرسید و اینکه چرا افغانستان را انتخاب کردم و... او که مشغول خوردن چای سبز بود مقداری هم در مورد کشورش سوئیس گفت و اینکه چرا به افغانستان آمده و این کشور را دارای وضعیت ویژه‌ای در دنیا می‌داند. او آینده این کشور را مبهم تعبیر کرده و کشور را مستعد هر گونه تنش می‌بیند و این را بر اساس تجربه ۲۰ساله حضور کمیته بین‌المللی صلیب‌سرخ در افغانستان که یکی از بزرگ‌ترین عملیات این سازمان در حال حاضر است، استنباط می‌کند؛ ضروری که تاکنون توانسته کمک‌های انسان‌دوستانه خود را در میان مردم این کشور با بیش از ۱۷۰۰ پرسنل ادامه دهد. اگرچه طی این سال‌ها تعدادی از اعضای کمیته بین‌المللی صلیب‌سرخ کشته شده بودند اما این خطر‌ها آنها را به سوی یک چیز و یک هدف هدایت کرده و آن هم حقوق بین‌المللی بشردوستانه در راستای حفظ کرامت انسانی بود. او از روزی یاد کرد که بتواند شاهد خروج کمیته بین‌المللی صلیب‌سرخ از افغانستان باشد که این کشور روزی جنگ را نبیند و این گفته را با چنان آرزویی گفت که در چشمانش خستگی را نیافتم.

۲ امروز مهم‌ترین فعالیت کمیته بین‌المللی صلیب‌سرخ طی ۲۰ سال حضورش در افغانستان چیست و دغدغه و نگرانی‌اش چیست؟

کارهایی که کمیته بین‌المللی صلیب‌سرخ در افغانستان انجام می‌دهد بر اساس قوانین و تعهدات بین‌المللی سازمان است که در هر جای دیگر دنیا انجام می‌دهد. ولی فعالیت‌هایی هستند که به وضعیت فعلی افغانستان بازمی‌گردد و این فعالیت‌ها متفاوت است. تعهدات بین‌المللی به ما گوشزد می‌کند که در زمان جنگ فعال باشیم اما به‌طور مثال سال گذشته در شمال افغانستان باران بسیاری بارید که بسیاری از مردم متضرر شدند و حوادث مختلفی هم روی داد و در این مدت ما به بیش از ۲۵هزار خانواده کمک رساندیم. ما با تکیه بر حضور گسترده‌ای که در مناطق مختلف داریم به مردم کمک می‌کنیم و فعالیت امروز ما در افغانستان تنها محدود به جنگ نمی‌شود.

ما با توجه به اینکه جنگ در افغانستان به پایان رسیده و تاکنون بیش از یک دهه است که در صورت ظاهری نمی‌بینیم و شاید در لابه‌ای پنهان حضور داشته باشد اکنون کمیته در افغانستان چه می‌کند؟

یک حقیقت را کمیته دریافت‌ه و آن این است که جنگ در افغانستان پایان نیافته و مردم هنوز از آن صدمه می‌بینند. فعلا بیشتر مسوولیت ما در مورد کسانی است که مستقیما از جنگ متضرر می‌شوند یا شده‌اند یا حتی کسانی که غیرمستقیما از جنگ بر آنها تحمیل شده است. اگر در افغانستان جنگی نبود کمیته بین‌المللی صلیب‌سرخ با خوشحالی دفتر خود را در این کشور تعطیل و افغانستان را ترک می‌کرد. اما متأسفانه امروز ما بزرگ‌ترین عملیات کمیته بین‌المللی صلیب‌سرخ در جهان را در افغانستان داریم.

۲ آیا موضوع را که بزرگ‌ترین عملیات کمیته بین‌المللی صلیب‌سرخ در جهان را پیگیری می‌کنید، بیشتر تشریح می‌کنید؟

زمانی که می‌گوئیم بزرگ‌ترین عملیات کمیته در دنیا منظورمان این است که ما بیشترین بودجه و تعداد پرسنل را به افغانستان اختصاص داده‌ایم. هر سال ما ۹ میلیون دلار هزینه کرده‌ایم که امسال هم این رقم هزینه شده است. ۱۵ دفتر و نمایندگی، هفت مرکز ارتوپدی و ۱۷۰۰ کارمند در سراسر افغانستان داریم. از این تعداد ۱۵۰ کارمند خارجی هستند. ما وظیفه داریم در منازعات مسلحانه به مردم کمک کنیم اما با ارایه ارقام می‌خواهم توجه شما را به این نکته جلب کنم که چگونه ما فعالیت‌های خود را در افغانستان پیش می‌بریم. ما در این هفت مرکز ارتوپدی بیش از یک هزار معلول را که دامت و پایشان را از دست داده‌اند یا قطع نخاع شده‌اند تحت پوشش قرار

ر تو اشتوکر، رییس نمایندگی کمیته بین‌المللی صلیب‌سرخ در افغانستان:

افغانستان را به این زودی‌ها ترک نمی‌کنیم

عکس: GettyImages

بین‌المللی صلیب‌سرخ یک هدف نبوده است که بخواهند به آن صدمه وارد کنند.

۲ اگر ر تو اشتوکر یک افغانی بود چه نمرای به فعالیت‌های کمیته می‌داد؟

البته من اگر یک افغان بودم در مجموع نمره خوبی می‌دادم. اما این به آن معنا نیست که مشکلات و نواقصی وجود نداشته است. ما کوشش می‌کنیم تا بیشتر از این کار کنیم تا به کسانی که در جنگ متضرر شدند کمک کنیم. معتقدم که به خودم نباید نمره زیادی بدهم. من باید بیش از اینها تلاش کنم و راه زیادی در پیش رو دارم.

۲ چه برنامه‌هایی برای آینده دارید، با توجه به این موضوع که گفتید هنوز جنگ پایان نیافته است به خصوص اینکه اگر واقعا بتوانید کاری کنید که دوباره جنگی صورت نگیرد، به طور مثال اینکه با آگاهی‌رسانی و خلافتی شخصی جلو اتفاق ناگوار را بتون گرفت.

البته در برخی موارد مردم با ما صحبت می‌کنند: از آنجایی که ما با طرف‌های درگیر در افغانستان ارتباط داریم و گفت‌وگوهایی محرمه با آنها نیز صورت می‌گیرد آنها از ما می‌پرسند که چرا کمیته با توجه به ارتباط‌هایی که با طرفین دارد کوشش در راه صلح نمی‌کند و چرا در صحنه سیاست کمک نمی‌کند. اما باید یک مورد را به درستی درک کنیم و آن این است که قوانین و تعهدات کاری ما ایجاب می‌کند و در منازعات نشویم و بر اساس این شیوه ما باید کاری را انجام دهیم که قوانین در مقابل ما قرار می‌دهد و سعی کنیم که شیوه خود را تغییر ندهیم. البته اکثریت فکر می‌کنند که کمیته بین‌المللی صلیب‌سرخ به کسانی کمک می‌کند که در جنگ متضرر شدند اما کار ما تنها محدود به این فعالیت‌ها نیست، برای مثال، ما کوشش می‌کنیم که مین‌های کنار جاده را ممنوع کنیم. این برای ما خیلی مهم‌تر از این است که یک پای مصنوعی به فردی بدهیم.

۲ یکی از موضوعات مهمی که کمیته بین‌المللی صلیب‌سرخ طی این چندساله به آن اهمیت داده موضوع حقوق بین‌المللی بشردوستانه است. به نظر شما این موضوع تا چه اندازه می‌تواند در افغانستان کاربرد داشته باشد و چه فعالیت‌هایی می‌تواند در این مورد انجام داده‌اید. با توجه به این نکته که حضور ۳۰ساله در افغانستان داشتید و موضوع حقوق بین‌المللی بشردوستانه می‌تواند برای جلوگیری از وقوع جنگ کمک کند.

در سطح افغانستان یگانه چیزی که مهم است این است که مردم حقوق و موقعیت اجتماعی خود را بفهمند و امروز رسانه‌ها نقش مهمی را در این مورد ایفا می‌کنند و در افغانستان است طریق رسانه‌ها به این موضوع توجه می‌شود. اما کمیته بین‌المللی

سرنگونی صدام حسین گرچه شادی‌بخش بود، اما منجر به بروز جنگ‌های فرقه‌ای و داخلی در این کشور شد. شرایط نسبت به ۹ سال پیش آرام‌تر شده اما در حال حاضر شرایط عراق در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. همانطور که ناآرامی‌های چند هفته اخیر نشان می‌دهد، هیچ اطمینانی از بازگشت شرایط این کشور به حالت عادی وجود ندارد. چندان سخت نیست که اختلافات فرقه‌ای، حاکمیت استبدادی یا کشوری ناآکل را در متصور شویم که از: درگیری‌های پراکنده و عملکرد یک دولت مرکزی ضعیف رنج می‌برد. هیچ اطمینانی وجود ندارد که چنین سرشنوسی در انتظار دیگر کشورهای خاورمیانه که در سال ۲۰۱۱ نتوانستند دیکتاتور‌ها را سرنگون کنند، نباشد. تونس توانسته انتخابات پارلمانی نسبتا منصفانه و صلح‌آمیزی را با حضور قدرت‌مند احزاب اسلامگرا برگزار کند؛ اینکه این احزاب کشور را چگونه اداره خواهند کرد هنوز مشخص نیست. لیبی در تلاش برای آزاداندازی نهادهای ملی در کشوری است که تاکنون هیچ تجربه‌ای از فعالیت چنین نهادهایی نداشته است. آنچه آینده لیبی را پیچیده‌تر می‌کند وجود اختلافات قبیله‌ای و دسترسی آسان به اسلحه است. البته پتانسیل درآمد نفتی این کشور دورنمای نویدبخشی را ارائه می‌دهد. مصر مهم‌ترین آزمون جنبش‌های انقلابی جهان عرب خواهد بود. این کشور سیزدهمین بیش از یک‌چهارم جمعیت جهان عرب است و الگویی را ارائه می‌دهد که اهل سنت به دنبالش هستند. مسلمانا دموکراسی برای منطقه هدفی ارزشمند محسوب می‌شود اما بیگانگان باید آقدر خرمند باشند که دست‌کم بر حفظ و احیای پیش‌بین‌های دموکراسی – حاکمیت قانون، قانون اساسی درست، جامعه مدنی مستحکم و گناشیخ بازارها- تاکید بیشتری داشته باشند. هنوز هم آینده‌ای از تداوم تروریسم جهانی، یک کره شمالی جنگ‌گرا با فضایی بسته و خاورمیانه‌ای بدون اصول آزادی می‌تواند شکل بگیرد و این امر چندان هم ناآشنا نخواهد بود. آینده می‌تواند در این کشور‌ها متفاوت و بهتر باشد اما برای رسیدن به شرایط بهتر چیزی بیش از یک تغییر در راس حکومت لازم است.

منبع: واشنگتن‌پست

فساد مالی ثروتمندترین صومعه یونان

■ ایفرین (Ephrain) یکی از کشیشان صومعه واتوپدیی (Vatopedi) یونان واقع در کوه آتوس (Athos) که یکی از قدیمی‌ترین و ثروتمندترین صومعه‌های یونان محسوب می‌شود اخیرا به جرم فساد مالی در معاوضه معامله بحث‌انگیز زمین بین این صومعه و دولت وقت یونان به ارزش صدمیلیون یورو بازداشت شد تا در دادگاه به اتهامات وی رسیدگی شود. ایفرین ۵۶ ساله متولد قبرس و رهبر صومعه‌ای در جامعه راهبان کوه آتوس است که به تقلب، شهادت دروغ و پولشویی متهم شده است. این رسوایی منجر به سقوط دولت محافظه‌کار نئودموکراسی در سال ۲۰۰۹ شد. دولت سابق یونان نیز اعلام داشته بود، او به دیگر مقامات کمک می‌کرده تا دولت را قریب داده و این جرایم را مرتکب شوند. اتهامی که می‌تواند او را به چندین سال حبس محکوم کند. اما وی همه این اتهامات را رد کرده و هم‌اکنون در زندان کوریدالو بزرگ‌ترین زندان پایتخت نگهداری می‌شود.

گفته می‌شود، وی در یک معامله زمین با صومعه مذکور ده‌ها میلیون یورو از دست داده است. ایسن صومعه دارای طرفداران بسیاری در سراسر یونان و خارج از این کشور است. شاهزاده چارلز از انگلستان و پوتین نخست‌وزیر وقت روسیه از جمله شخصیت‌هایی هستند که از این صومعه دیدار کرده‌اند. کوه آتوس مکانی است برای معابد ارتدوکس یونان که توسط وزارت خارجه یونان اداره می‌شود، اما در عمل مجمع کوه آتوس (شامل اعضای معابد) است که کنترل منطقه را به دست دارد. این کشیش یونانی اخیرا از سفر روسیه بازگشته بود که در خانه خود در واتوپدیی دستگیر شد. وی در این سفر با نخست‌وزیر روسیه ملاقات کرده بود. دستگیری وی موجب بروز اعتراض شدید کلیساهای ارتدوکس روسیه و همچنین دولت این کشور شده است. این درحالی است که هنوز تاریخ دادگاه وی تعیین نشده است. تعدادی از راهبان ارتدوکس برای در حمایت از وی در بیرون زندان ضمن برپایی تجمع اعتراض آمیزی خواستار آزادی وی شدند.

به‌دنبال بازداشت وی، رئیس کلیسای ارتدوکس روسیه که دارای روابط نزدیک با پوتین است با ارسال نامه به آقای پاپولیس، رئیس‌جمهوری یونان اعتراض قاطعانه خود را به دستگیری آقای ایفرین اعلام کرد و تاکید داشت: «ضمن انتقال نگرانی‌های مشترک به رئیس‌جمهوری یونسان خواستار آزادی وی از زندان هستنیم و آزادی وی را موجب جلب حمایت مردم کشورهای روسیه، بلاروس، اوکراین، مولداوی و میلیون‌ها نفر از مومنان می‌دانیم.» رییس روابط خارجی کلیسای ارتدوکس روسیه بازداشت این کشیش یونانی را مورد انتقاد قرار داد. وزارت خارجه روسیه نیز اعلام داشت: «ما عمیقاً نگران حکم قوهقضاییه یونان در رابطه با بازداشت پیش از محاکمه، به‌رغم توصیه‌های دادگاه اروپایی حقوق‌بشر هستیم.

به همین مناسبت تظاهرات اعتراض آمیز در مقابل سفارت یونان در مسکو برگزار شد. کارآفریس، رئیس حزب مردم یونان (حزب چهارم پارلمان) که در دولت ائتلافی جدید شرکت دارد و مدافع کلیسای ارتدوکس شناخته می‌شود، دستگیری این کشیش یونانی را محکوم کرد. به گفته وی زندانی کردن وی در شب کریسمس با عجله صورت گرفته است و موجب آسیب‌های جبران‌ناپذیری به روابط یونان و روسیه شده است. در این میان میلیتاریست و وزیر دادگستری یونان ضمن رد انتقادهای موجود خواستار عدم دخالت در کار دستگاه قضایی شد. رئیس کلیسای ارتدوکس یونان نیز که به‌ندرت در چنین موضوعات داخلی موضع‌گیری می‌کند، در گفت‌وگو با شبکه تلویزیونی «مگا» اظهار داشت: «ضمن احترام به سیستم قضایی یونان، دستگیری وی در ایام سال نو مسیحی تعجب‌برانگیز است.»

در سال‌های اخیر وجود پدیده فساد مالی در جامعه یونانی یکی از معضلات داخلی این کشور محسوب می‌شود و حتی تعدادی از مقامات دولتی و حزبی این کشور به فساد مالی و اخلاقی متهم شده‌اند. به نوشته «سازمان شفافیت بین‌المللی» این کشور در میان ۱۸۳ کشور جهان در رتبه ۸۰ جهان قرار گرفته و در میان ۲۷ کشور اتحادیه اروپا، یونان فلسطردین کشور در منطقه یورو به شمار می‌رود. وجود پدیده فساد در حالی است که طبق اولین گزارش رسمی سازمان آمار «هلنیک» در سال ۲۰۱۲، حدود ۲۰درصد از شهروندان یونانی که در فقر به سر می‌برند. خط فقر در یونان سالانه حدود ۷۱۷۸ یورو برای هر نفر و ۱۵۰۷۳ یورو برای هر خانواری که از دو فرد بالغ و دو فرزند زیر ۱۴ سال تشکیل می‌شود، اعلام شده است. درحالی‌که نرخ بیکاری در این کشور بیش از ۱۷درصد است، این رقم در کشورهای عضو منطقه یورو به طور میانگین ۱۰درصد اعلام شده است. براساس نظرسنجی موسسه «MRB» ۷۵درصد از آینده خود ناامید، ۱۸درصد از اوضاع موجود خشمگین، ۴۹درصد از آینده خود می‌ترسند و ۳۸درصد از اوضاع موجود خجالت می‌کشند. طبق این نظرسنجی ۵۸درصد از شهروندان معتقدند وضع اقتصادی این کشور در سال ۲۰۱۲ میلادی خیلی بدتر، ۲۷درصد بدتر و ۱۴درصد بهتر خواهد شد و همچنین ۵۴درصد از آنان معتقدند که کشور ورشکسته خواهد شد.

منبع:Ingr.WWW